

tibus maximè cordi sunt, & in eorum afflictionibus vehemēter anguntur & affliguntur. Hæc enim affectio & *soror*, à natura indita est parentibus, ut liberos suos ament, & in eorum calamitatibus doleant: ut videre est in matre, 2. Reg. 4. 24. &c. & in Cananæa matre, Matth. 15. Et in Regio illo, Joh. 4. in patre lunatici, Mar. 9. in vidua, Luc. 7. vide etiam, Marc. 10. & Luc. 2. de Christi matre.

Parētes solliciti pro liberis.

2. Quid igitur David in morbo infantis 2. David orat, fatetur peccata.
sui fecit? Sine dubio media quæ à medicina adhiberi potuerunt, non neglexit: Sed tam
enim primum & præcipuum est, quod orat,
jejunat, & humiliè se habet. Orat autem
primum pro remissione suorum peccatorū,
agnoscit se causam dedisse morbo & morti
infantis, sicut fatetur 2. Sam. 12. 13. *Peccavi
Domino, &c.* Et Psal. 25. sic orat: *Propter no-
men tuum, &c.* Et Psal. 51. *Miserere mei.* Psal.
143. *Ne intres, &c.* Simul etiam pro restitu-
tione & incolumitate infantis, si obtineri
possit, Deum piis precibus sollicitat. Jeju-
nat etiam & humili se volvit, magnam devo-
tionem & humiliationem præferens. Hi
motus cordis & hæ affectiones, cum seriis
precibus sunt conjunctæ.

Sic & nos in morbis liberorum nostrorū Et nos ore-
oremus, & agnoscamus peccata propria. Et mus.
ad precandum idonei simus, ita ut signa rea- Sobrii si-
mus.